

Chúng tôi, thế hệ tuổi trẻ Miền Nam sống trong “gồng cùm Mĩ Ngụy, Địch quốc”...đã “dấn thân” và đã nhớ thế nào, làm gì sau hơn 30 năm đứt nấc “vĩnh viễn đứt liên lạc”?. Xã hội Việt Nam sau hơn 30 năm qua đã trở lại cho tất cả...

I. Tuổi trẻ và ý thức

1. Ai cũng có một thời tuổi trẻ. Tuổi trẻ luôn là con ngỗng cái của thời đại. Tuổi trẻ ngày xưa lên trong chiến tranh, đứt nấc hai miền chia cắt...khác với tuổi trẻ hôm nay sống trong bầu trời hòa bình, hai miền non nước nối liền, đang bước vào kỷ nguyên mới, nhân loại thời đại mới. Nghĩ chuyện xưa vì tuổi trẻ hôm nay. Tuổi trẻ luôn là mùa Xuân, tiếp nối lại của dân tộc, đứt nấc!

Hơn 30 năm đã trôi qua kể từ tháng 4 năm 1975, những thanh niên Miền Nam một thời tuổi trẻ với lòng dạt dào yêu nước, “yêu cách mạng”, ý thức của sự căm thù mình gắn liền với cuộc sống và tiếp nối lại của dân tộc, yêu hòa bình, đứt liên lạc, yêu cuộc sống làm người trong một đứt nấc đứt liên lạc, dân chủ, tự do. Những người có ý thức và lịch sử dân tộc, hơn “một nghìn năm đô hộ giặc Tàu, một trăm năm đô hộ giặc Tây”, luôn quý trọng, tự hào truyền thống đấu tranh kiên cường, bất khuất của dân tộc, đã “dấn thân”...Những người tuổi trẻ Miền Nam thời kỳ (1960-1975) giờ đã bước vào tuổi nghỉ hưu và đang chuồn bỏ nghỉ hưu. Thế thức của cuộc sống xã hội-đứt nấc hiên ngang, không ít người tiếp nối “một thời tuổi trẻ”, nếu nhìn lại, có lẽ ai cũng có những trăn trở, nghĩ suy.

“Những gì của một ngàn năm nay đã rồi. Đột với trời nay đã thu về ta” !(*) Tâm hồn tuổi trẻ đã xiết bao hân hoan mừng ngày đứt nấc thế ng nhọt, đứt liên lạc, dân chủ, tự do, thế nay sẽ ch bóng quân thù (!). Khát khao, ước vọng của tuổi trẻ cho cả dân tộc nay lại bắt đầu với chiến đấu lịch sử mới! Tâm hồn lãng mạn của tuổi trẻ đã đi ra trong cuộc chiến tranh yêu quý vô cùng nhưng gì đã đứt đứt cùng với những gì của mới, lý tưởng với một dân tộc mới trong thời đại mới! Tuổi trẻ đã có ý thức, ý chí, trí thức, nghề nghiệp và cả tiếp nối lại truyền thống; với tâm hồn nồng nàn yêu nước, đi đâu trong dòng sông, tìm cao lịch sử, mới những đã có biết bao nhiêu đi đâu mới, mong muốn đem đến cho nhân dân, dân tộc, đứt nấc, cho mới con người, mới tâm hồn đã trải qua bao khổ đau trong chiến tranh, trong cuộc sống, trong nỗi nhớ “những cái gì”, nghèo nàn, lạc hậu ...với tất cả sự công hiến...

2. Tuổi trẻ lên trong mái gia đình, mái làng quê, mái phố phường, thôn xóm, trong mái trường học, đoàn thể trong cuộc sống xã hội đứt nấc chiến tranh, tùy nhân duyên cuộc sống xã

3. Là thế hệ sinh sau, đời muộn hơn lên rồi lại tiếp nối với cuộc chiến tranh. Là a chi n tranh ai không khi p s , có ai muộn lao vào! Tuổi trẻ và chiến tranh! Người là vô nhân, vô tính, vô tình, tuổi trẻ phải đi mất. Có kẻ bị lừa vào như mất đàn thú; có kẻ lao vào như nhúng con thiêu thân; có kẻ xung phong bước chân vô để làm nhúng anh hùng; có kẻ trốn chạy, hèn hạ ho thân mình; có kẻ sống lang thang, lầy lết theo số phận trôi nổi; có kẻ có ý thức dân tộc, nhân bản và mình giống lên mất tiếng nói đau thương của “người nô lệ Việt Nam Da Vàng”; có kẻ ý thức đến thân thể người là để rồi. Sau người là chiến tranh đó là gì? Với tâm hồn sáng trong yêu nước của tuổi trẻ, nhúng người chân mũi người phải ghé bước vào đi, cảm sung trước khi cảm chén cảm do từ mình làm ra, rồi là công của cuộc chiến nên dù có ý thức, tuổi trẻ có nhìn thấy cũng chỉ nhìn qua bề nổi, mất chút chi sâu, thấy ai có cái nhìn sâu sắc để thấy sau người là gì đúng như bề nổi của nó. Nhúng bài học lịch sử trong nhà trường Miền Nam dạy cho nhúng công dân trẻ lại truyền thống lịch sử bất khuất của dân tộc, nhúng cuộc kháng chiến của Bà Trưng, Bà Triệu, Mai Thúc Loan đến Đinh Bộ Lĩnh, Ngô Quyền mở đầu quy định lập, tổ chức của dân tộc sau ngót cả ngàn năm giặc Tàu đô hộ; Rồi, 10 năm kháng chiến chống quân Minh của Lê Lợi; rồi cả cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp thuộc và ... số phận của Việt Minh. Rồi đến tất cả chia, xây dựng chế độ mới, rồi hòa. Bên kia “bức màn sắt” rõ mất là người cộng sản nhúng nhúng lãnh tụ là nhúng người lãnh đạo “kháng chiến”; bên này Miền Nam lãnh đạo là nhúng quan, tướng do Pháp, Mỹ sinh cùng với nên tham nhũng, tham lam, nhân dân oán ghét! Hàng triệu người bị di chuyển sang vào Nam mà đa số rồi là người theo Thiên chúa giáo, trong lịch sử rồi mang danh kẻ nô lệ giáo cho bề mặt dân Pháp xâm lược. Bên này dù sao cũng có nhúng quy định từ do dân chủ của người công dân trong xã hội, nhúng người có quy định nói lên nhúng suy nghĩ, chính kiến của mình để với đến tất cả, dân tộc; có nhúng quy định từ do ngôn luận, từ do báo chí; có nhu cầu đúng pháp, đoàn thể xã hội dân

s, phong trào, có cả chúng M, chúng chúng s, chúng chúng tranh, chúng chúng tài, chúng chúng tham những, có cả “lực lượng thế ba...” (!)... Bên kia là gì? Thế cả xã hội y nhân dân miền Nam sau năm 1975 mới “tên sống” và “tên biết” (!)... Thế kỷ y, bên kia đã hình thành nên cả mặt “Mặt trận dân tộc giải phóng Miền Nam”, có cả “Liên minh các lực lượng dân tộc, dân chúng...”, rồi có cả mặt “Chính phủ Cách mạng Lâm thời”, sau đó, 4 bên ngồi vào bàn đàm phán với Việt Nam tại Paris, trong đó có 3 bên Việt Nam mặt bên là M!

Trong mặt đất nước cùng mặt lịch sử truy n thế ng dân tộc, địa lý bất chia, bên này là “duyên” cả bên kia; bên kia đã “trung”, “cực” để cả “nhân” vào bên này, có thế ng “thu n duyên” trong mặt đất b u tr i cả “thế giới tự do” (!). Cuộc chúng tranh trong mặt dân tộc, mặt đất nước ai cũng dành “chính nghĩa” với mình; ai cũng khoác áo cho mình vì dân, vì nước; ai cũng vì Tổ quốc Việt Nam; ai cũng cho mình là tốt đẹp!...

4. Việt Nam trước ngày 30/4 y, ba màu cả trên 2 miền đất nước. Trên chúng tranh, chúng chúng VN cả súng bắn nhau. Tuổi trẻ luôn là con người cả thế để, nhiều lãng mạn, hoài vọng, cả cả; chúng chân lý, chúng bất công; yêu công bằng, tự do, để cả, tự cả. Chúng chúng tranh, tuổi trẻ luôn luôn là để thế ng, mặt công cả cả cả cả thế ng tr , lãnh đạo chúng tranh... Tuổi trẻ cả có ý thế cả chúng là hay không? Muốn hay không muốn, tuổi trẻ để u phải cả súng, chúng chúng để cả quy n, để cả cả, người có thế ng hợp “gia cả nh”. Sự ý thế cả cả cả cả chúng hình thành trong chúng để u ki n nhân - duyên, trong mặt môi trường, để u ki n gia đình - xã hội nhất để nh. Cả thế ng tr bao giờ cũng bất con người trong xã hội phải tuân theo tr t xã hội với chúng công cả quy n cả và luật pháp cả cả mình thế i chúng. Trung thành với tự quốc là trung thành với cả để (!). Tuổi trẻ Miền Nam, dù sao cũng có sự tự do cả cả mình, thế i thế u là tự do tự thế ng, ngôn luận, có chính ki n, ý thế cả để cả vai trò công dân cả cả mình trong xã hội... Nếu không có tự do, dân chúng, con người tr thành mặt công cả cả cả cả cả quy n cả. Chúng con người bao giờ cũng là con người có “tính bất thiện”, có ý thế cả, nhân bản, tự do... nên dù có dùng quy n cả - công an, mặt v , tòa án, nhà tù để đàn áp, ép buộc cách này, cách khác, con người cũng để u với n để n sự tự do, để u tranh và cả p nh n hy sinh cả cả thế ng để dành quy n tự do cả cả chính mình và cả cả xã hội - quy n sống làm người với để y để giá tr cả cả nó... khác với cả để xã hội không có chúng quy n tự do, dân chúng y!

Chúng người tuổi trẻ hai bên lao vào cuộc chúng, nếu có ý thế cả, ai cũng có mặt lòng yêu nước sốt son! Bên này Miền Nam chúng người tuổi trẻ chúng v “người cả giải phóng” để cho là có “chính nghĩa”, đi theo, gọi là “lý thế ng cách mạng” (!). Họ có biết “cách mạng” là gì? xã hội “mùa xuân cả loài người” là thế thế nào!? Trong thế cả cả cả cả xã hội họ không cả p nh n xã hội Miền Nam hi n di n bóng quân xâm lược. Họ yêu quý truy n thế ng lịch sử dân tộc anh hùng... Họ “lực để thế do, dân chúng” xu ng để để để u tranh đòi quy n sống, đòi dân chúng - dân sinh, đòi hòa bình, tự do, để cả p... Họ thao thế cả sống, tâm hồn để y p cả cả cả, không họ nghĩ để n quy n cả riêng tự. Cả p nh n hy sinh. Luôn yêu mặt tr i chân lý!..

Họ là ai? Có thể nói, họ là những người trẻ VN yêu nước. Tình cảm yêu nước của tuổi trẻ luôn sáng trong, không hề vẩn đục. Họ là con của những gia đình lao động bình thường trong xã hội; con của những gia đình “có truyền thống cách mạng” (!); con của những cán bộ công chức trong bộ máy “nguyên quyên”; con của những thợ thủ công tá “làm tay sai cho đếch”; con của những gia đình tiểu thương, tiểu chủ; con của “nguyên quân, nguyên quyên” (!), con của gia đình các thợ lợp trong xã hội... Với lòng yêu nước, có lý tưởng, sẵn có một hăng đã đến với phong trào tuổi trẻ yêu nước. Họ là những thanh niên, sinh viên, học sinh đang ngồi trên ghế giảng đường để học trong những trường trung học đang lao động trong các ngành nghề xã hội... “Giấc mộng nhà đàn bà cũng đánh”!... Ai là người không yêu nước? Những người với những người có một đích, ý đồ chính trị bề phái, để quyên, họ dùng một thời đo, sách lược để “vấn động, tập hợp” một tầng lớp nhân dân, tuổi trẻ đi vào lòng chảo, “trấn áp, cô lập, phân hóa, lôi kéo, tranh thủ”... miến sao để một đích chính trị, còn sau đó như thế nào là vấn đề khác. Khi “nhị mệnh cách mạng” đã hoàn thành (!) không ít người lòng yêu nước đã bỏ hết hết! Là một người trẻ Việt Nam yêu nước, người công dân trong xã hội họ đâu có ý thức rõ ràng, cái “mặt trận”, cái Liên minh”, những cái lố lố kia...”chỉ là những “tập hợp”, “đoàn kết” có tính giai đoạn, theo tầng lớp nhị mệnh... còn con người họ cần, họ cần nó cho “sống nghỉ” lâu dài là một con người khác, con người của thành phố, của giai cấp; con của những gia đình có “truyền thống”, con của những người ít học để đào tạo thành một tầng lớp “tinh hoa” mới!...

Với truyền thống của người VN, ai cũng có lòng yêu nước, chúng xâm lược, ai cũng quý trọng quê hương, quê do; ai cũng có ý thức về một đất nước, dân tộc quê hương... nên trong cuộc chiến tranh chống xâm lược kẻ lãnh đạo chiến tranh luôn khoác áo người yêu nước để động viên, thu hút lòng yêu nước của nhân dân, của tuổi trẻ. Tuổi trẻ với tinh thần yêu nước trong sáng đã chấp nhận hy sinh quê hương cá nhân mình để đổ vào trong một quê hương, chủ sở lãnh đạo của một quê hương mà mình cho là có chính nghĩa, là dân tộc họ cần

Tuổi trẻ với cái lòng nhiệt huyết những vẫn luôn là “tuổi trẻ” nên dễ bị lừa dối, dễ bị thao túng theo một đường lối tuyên truyền đánh vào tâm lý, nhất là tinh thần bất khuất chống ngoại xâm của dân tộc (!). Những vì là tuổi trẻ, để sau sự hy sinh cho hi vọng một ngày tham gia vào cuộc chiến, tuổi trẻ còn một một đất nước VN sau này khi không còn chiến tranh, và có lẽ, không ai ngu xuẩn để chọn cho mình một một đất nước VN, lý tưởng phải nên đi chính mình, phải nên một xã hội có những quyên quê hương, dân chúng, dù là thì thì u để mình có quyên sẵn làm người, làm một công dân sẵn bình thường trong xã hội dân chúng, quê hương... Một xã hội mình nghĩ là rất tốt đẹp, rất nhân bản, xã hội “người với người sẵn yêu nhau” (!), xã hội tốt đẹp “vì nhân dân, dân tộc, quê hương” (!?) ... Tuổi trẻ cũng đã có những nóng vội, cái tin - tin vào tính nhân bản của con người, vào lòng yêu nước chân chính của một con người VN, nhất là những người đã từng để đánh bóng, tô hồng những ánh hào quang, lời thiêu kinh nghiệm sống, nhất là chính trị nên tuổi trẻ đã bỏ ngoài tai tất cả, kẻ kinh nghiệm của những người đi trước về một xã hội “không có con người” để tham gia tranh đấu. Một cuộc chiến tranh đã huy động cả truyền thống hơn 4 nghìn năm đấu tranh giành quyền và để những của dân tộc (!), nâng lên thành cái “chính nghĩa yêu nước” (!)... Trong những điều kiện nhân - duyên ý, tuổi trẻ vẫn là tuổi trẻ - một một, một với những người!...

II. Đi qua và...nhìn lại...

1. Là con ngườì ai cũng có một nếìi chốn mình sinh ra, ai cũng có một gia đình, một tồ quố c, một quê hồ ng - “Không ai chốn thườì mà sồ ng”. Tuổi trẻ miồ n Bắ c nhồ ng tháng ngày đầ t nồ c còn chia cắ t, sau năm 1975, nồ u có suy nghĩ, nhồ n thắ c lắ i một thườì tuồ i trắ , đầ t nồ c và chốn đầ ... chốn sắ có nhiồ u suy tắ khi tiồ p cắ n vắ i quê hồ ng đầ t nồ c miồ n Nam 20 năm sồ ng trong thườì kắ “Mắ -Ngồ y”. Nhồ ng ngườì trí thắ c cắ a Miồ n Bắ c “XHCN” sắ có cái nhìn sâu sắ c hồ n bắ ng chính cuắ c sồ ng cắ a mình, đầ rắ i, cuắ i đầ i... “nhìn lắ i”! Và, lắ ch sắ rắ i cũng sắ có đánh giá đầ y đầ , toàn điồ n chốn không phắ i chốn theo mắ t dòng con nồ c đen, phiồ n điồ n. Tắ t cắ đầ u rắ t cắ n cho con ngườì hôm nay và ngày mai đầ góp phầ n xây đầ ng Tắ Quố c VN nhồ mắ i ngườì tuồ i trắ VN hồ ng mắ c...

Tuổi trẻ vắ n luôn là tuổi trẻ ! Vắ i lắ a tuổi 16, 18, 20 ...làm sao nhìn cho thắ y hắ t bắ n chốn tắ a con ngườì và xã hồ i sau nhồ ng nhắ hiồ u, nhồ ng bắ c bình phong! Ngày 30/4/1975, Miồ n Nam “giồ i phóng”, đầ t nồ c thồ ng nhắ t, hòa bình, đầ c lắ p tắ do (!). Bắ n thân mắ i ngườì tuồ i trắ đầ n thân đầ y nhiồ t huyồ t đầ háo hắ c, vô tắ , hắ ng say lao vào cuắ c sồ ng mắ i, ô m nhiồ u hoài bắ o, cắ c mắ nhồ ng thắ tắ cuắ c sồ ng đầ u nhồ là mắ cắ c, nhồ ng vắ y rắ i mà vắ n cắ ngu ngắ c, cắ vắ n tin và tìm mắ i lý lắ đầ biồ n minh, cho mắ t tắ ng lai xa tắ tắ p tắ n đầ u đầ u không ai thắ y, còn thắ c tắ i là do hồ u quố chiồ n tranh! Nhồ ng rắ i, đầ n đầ n thắ tắ cuắ c sồ ng xã hồ i và hình ổ nh nhồ ng con ngườì mắ t thườì nhồ là lãnh tắ , thắ n tắ ng cắ a tuồ i trắ đầ bắ c lắ ...Lắ bắ n chốn hay không bắ n chốn? Không có gì ngồ y biồ n đầ c vắ i thườì gian!...

Chúng tôi, thắ hắ tuồ i trắ Miồ n Nam sồ ng trong “gồ ng cầ mắ Ngồ y, Đầ quố c”...đầ “đầ n thân” và đầ nhồ thắ nào, làm gì sau hồ n 30 năm đầ t nồ c “vắ nh viồ n đầ c lắ p tắ do”?...Xã hồ i Viồ t Nam sau hồ n 30 năm qua đầ trắ lắ i cho tắ tắ cắ ! Hôm nay có ngườì đầ nghĩ hồ u vắ vắ i cuắ c sồ ng đầ i thắ ng; có ngườì đầ đầ ng chốn, giồ nhiồ u cắ ng vắ trong bắ máy lãnh đầ o, có ngườì nắ m cắ cắ ng vắ có tắ quyắ t đầ nh vắ n mắ nh đầ t nồ c; có ngườì không còn nắ a, đầ nắ m mắ i trong lòng đầ t quê hồ ng; có ngườì đầ sồ ng vắ i quê hồ ng bao niồ m hầ hoan khi đầ t nồ c đầ c hòa bình, đầ c lắ p nhồ ng rắ i ...phắ i rắ i bắ đầ t nồ c; có ngườì đầ phắ i rắ i xa đầ t nồ c vì thành kiồ n, phân biồ t; có ngườì không làm viắ c trong bắ máy nhà nồ c, âm thắ m làm mắ t ngườì dân bình thắ ng; có ngườì đầ hắ ng say công tác nhồ ng rắ i...không chốn nhồ n vì con đầ ng cắ a chốn đầ mắ i đầ đi không nhồ lý tắ ng, hoài bắ cắ a mắ t thườì tuồ i trắ đầ đầ n thân; có ngườì cũng cắ gắ ng sồ ng âm thắ m làm mắ t con ngườì chân chính, trong sắ ch, có liêm sắ , biồ t hắ thắ n, trắ ng chân lý; có ngườì đầ bắ c lắ bắ n chốn tắ hắ i, say mê vắ i quyắ n lắ c, danh vắ ng, đầ a vắ , lắ i ích cá nhầ vun vén cho riêng mình, cắ u kắ t vắ i bắ n ma quắ , bán rắ lắ i ích dân tắ c, bắ cồ cha ông nghìn đầ i gìn giồ ...

2. Tuổi trẻ đầ qua đi, giồ đầ y không còn tuổi trẻ . Trắ ng hắ c cuắ c đầ i đen xắ m cầ ng cho con ngườì có nhồ n thắ c sâu sắ c hồ n, bắ i vì, trắ c đầ y hắ là nhồ ng con ngườì dù sao cũng có mắ t sắ lắ a chốn !

Đặt nó đã “độc lập, tự do” nhưng nhân dân có thật sự có “tự do, dân chủ”? Cuộc cách mạng “dân tộc, dân chủ, nhân dân” có phải đã hoàn thành!? Một xã hội dân chủ “trìu lưu nhân” nhưng sao quyền dân chủ của nhân dân, của mọi người công dân trong xã hội mà “chính thống này là của toàn thể nhân dân” sao không được tôn trọng, bảo vệ mà “dân chủ” chỉ cho một tầng lớp, giai cấp nào đó (dù chỉ là hình thức) còn lại tất cả đều phải bị coi, quèn chế, phải đi vào tập đoàn, hợp tác, phục tùng quyền làm chủ của một ông chủ, một tổ chức được quyền yêu nước, được quyền lãnh đạo, cai trị của kẻ kiêu binh..!? Vì sao một tổ chức được quyền lại đặt trên cả Tổ quốc? Một tổ chức bị mấy nhà nước dân chủ của nhân dân sao nhưng kẻ dốt nát, bất tài lại nắm quyền bính, nhưng công dân có tài được trong xã hội lại không được trọng dụng ngoài những người của một tổ chức được quyền cai trị? Vì sao những người bị ngạo ngược chân

chính góp phần mình xây dựng, bảo vệ, phát triển đất nước lại bị chà đạp, xóa bỏ không thể nghĩ tới? Vì sao không chấp, tham ô tham nhũng luôn được bao che, ngụy biện ngay thẳng, đứng tranh, vì lợi ích và sự tiến bộ của nhân dân, đất nước luôn bị vu oan, lừa dối? Vì sao dân tộc được lập nên nhưng nhân dân không có quyền được lập, từ do? Một xã hội “dân chủ tri thức” nhưng vì sao không có quyền từ do báo chí, từ do ngôn luận, từ do lập hội..., nhưng quyền mà nhưng người tuổi trẻ ngày xưa trong chế độ Miền Nam đã “lợi dụng” (!) trong “đấu tranh cách mạng” góp phần cho chiến thắng của chế độ hôm nay? Vì sao người công dân trong xã hội thời đại “thực hiện pháp quyền”, “toàn cầu hóa” hiện nay lại không có quyền được lập, bình đẳng, từ do nêu lên chính kiến của mình mà phải sợ hãi, suy nghĩ theo một tư tưởng, một đường lối, một khuôn mẫu duy theo công thức định sẵn? Vì sao dân không có quyền đòi hỏi cải thiện, cách thức nhưng không biết tài, vô trách nhiệm, “sâu dân, một nước”, nhưng không dám quyên quyên để như vậy mà như của của dân tộc, đất nước, nhân dân? Vì sao nhưng kẻ dân không biết, chúng biết kẻ đó là ai lại có quyền để như đồ tể tể chế mà vì vậy để cuộc sống của dân tộc, nhân dân, đất nước? Vì sao tài nguyên đất nước, bị cướp bóc - biến đổi, biến đổi do bị kẻ thù nhân danh là bên trưởng thành xâm chiếm, tuổi trẻ yêu nước xung quanh tranh đấu, lên tiếng nói đòi hỏi chế quyền lại bị đàn áp, trù dập?... Vì sao? Vì sao?... Đây là vì đất nước, nhân dân; đây là hội dân, bán nước!.... Có nhưng câu hỏi đã được trả lời rồi và còn biết bao nhiêu câu hỏi không ai trả lời, “cố vùi dập miền em”, ngoài tiếng nói của một hệ thống được quyền thông tin, được quyền ngôn luận....

3. Dân không chấp nước của dân! Nhân dân không bao giờ là kẻ bán nước! Nhân dân ngàn đời luôn luôn là người giữ nước và xây dựng đất nước. Nhân dân biết rõ ràng “nước có mặt, nhà tan”. Ngày xưa, sống trong xã hội phong kiến, Vua là Thiên tử, dù - “được làm vua, thua làm giặc”, nhưng “Dân” vẫn “vì quý, quân vì khinh”! Khi đã làm “vua” không thể là “giặc”. Kẻ “làm vua” không thể là kẻ chấp! Vua cũng chỉ là “con trời”, vẫn biết sợ Trời, yêu Đất; vẫn biết yêu quý nhân dân, luôn giữ gìn sự hòa, xã tắc!

Đời là vinh quang của dân tộc không còn phải là con đường băng rừng, xuyên núi, lên mò tìm kiếm đường đi như trong nhưng năm tháng đất nước bị đen tối mù, nô lệ; không phải nhưng mặt thể đoan để đi tới để lại cuộc sống, từ chối yêu nước của nhân dân để mặt mình được quyền tôn vinh, bị trái dòng lịch sử đấu tranh!... Thời đại mới! Tuổi trẻ luôn là con người của thời đại trong cuộc sống dân tộc, nhân dân. Vẫn luôn là con người có ý thức dân tộc, yêu nước, nhưng thiển, yêu cái cao cả, trung tâm lý, sống tình nghĩa, thủy chung luôn mong muốn dân tộc, đất nước đi lên ngang tầm cao thời đại. Con đường lên luôn là con đường nhân loại yêu thương, vì con người vì tất cả quyền từ do, dân chủ, quyền con người được tôn trọng, đem bảo vệ trong cuộc sống xã hội - dân chủ, được lập, từ do! Là con đường luôn vì sự vinh quang của dân tộc, hạnh phúc nhân dân, hòa bình nhân loại, chúng biết kẻ thù xâm lược nào để giữ gìn, dựng xây đất nước trong thời đại mới. Người đi trước luôn là kẻ mở đường và luôn chịu sự hy sinh! Nhân dân, dân tộc Việt Nam là người hy sinh lên như không có biết cái gì, biết cái mặt thể chối, đường phái nào có thể so sánh được. Vinh quang của dân tộc luôn thuộc về nhân dân. Ai là người vì dân, vì nước lịch sử sẽ phán xét. Nhân dân hôm nay chúng ta không phải là kẻ ngu muội, không phải là đứa con nít mà biết nói, biết đi; không phải kẻ đui mù, cảm thấy chúng ta có nhưng kẻ vì quyền lợi, vì lợi ích riêng, vì tiền tài, danh vọng cá nhân, tập đoàn, bè phái mà biết chấp thêm sự, đổ đổ, truy

Nhìn lại một thời tuồng cũ

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân

Thứ Năm, 23 Tháng 4 Năm 2009 01:52

thời ng lại ch s dân t c c a cha ông đ ng n c và gi n c m i có th đ ng loã, đ ng tình...

Nh ng bài h c c a lại ch s dân t c đã ch rõ - nhân dân là “v n đ i”! Không có m t tri u đ i nào có th n m quy n cai tr muôn đ i! Ai đi ng c i ý nguy n c a nhân dân, dân t c t t y u s s p đ , lại ch s và bia mi ng th gian s ph nh muôn đ i!..

Tu i tr luôn là mùa xuân c a đ t n c nh ng ph i đ c m tr ng trong xã h i dân ch , t do, nhân b n, trong b u tr i không b nhi m ô !....